

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 33. An sit præsumptio, si quis ideo audaciùs peccet, quia scit Deum esse infinitè misericordem, aut quia scit se unâ confessione vel uno actu contritionis delere posse multa peccata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

servare sua promissa & posse dare, quod promittit ; juvenis autem Frater s^epe negligit promissa, aut quamvis libenter servare vellet, tamen non semper potest : id applicet Deo , qui quidquid promittit, vult dare , quia fidelissimus est, & potest dare, quia est potentissimus; ac consequenter ab eo firmissime sperare possumus aeternam beatitudinem nobis propter Christi merita approximam , itemque media ad illam.

124 7. Actus spei utilis ad salutem, justificationem, & meritum debet esse supernaturalis, qualis erit, si beatitudo promissa, Dei promissio & motivum ipsum spei proponantur nobis per fidem supernaturalem, quae ideo praere debet, uti à n. 14. dictum est. Vide etiam n. 24.

125 *Q. 32. Quomodo practice elici possit actus spei.* R. Formula dabitur n. 154.

126 *Q. 33. An sit præsumptio , si quis ideo audacter peccet , quia scit Deum esse infinite misericordem , aut quia scit se unā confessione vel uno astu contritionis delere posse multa peccata.* R. Si cognitio & spes illa remissionis sit ipsi ratio peccandi, tum est præsumptio ; si autem non sit ipsi ratio peccandi, sed tantum habeat se concomitanter, non est præsumptio , sed est actus spei , bonum enim est etiam tum, quando quis peccat vel vult peccare, sperare veniam à Deo , & proponere postea confiteri vel paenitere.

127 *Q. 34. An sit præsumptio , si quis ideo peccet , quia simile peccatum commisit , postea unā opera confendum.* R. Non est, licet enim per hoc ostendatur, quod animus sit malè dispositus, qui à peccato plus deterreatur ob pudorem vel difficultatem confitendi, quam per aliud motivum, tamen

ex